

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 9 grudnia 1966 r.

Nr 67

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

319 — nr 359 z dnia 25 listopada 1966 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony Pracownik Handlu” 647

ZARZĄDZENIA:

320 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 listopada 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa w Resortowej Komisji Arbitrażowej przy Ministrze Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych 647

321 — Ministra Komunikacji z dnia 30 listopada 1966 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać zdatne do lotów śmigłowce i ich części 649

322 — Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar z dnia 2 grudnia 1966 r. w sprawie zasad i trybu udzielania zezwoleń na sprowadzanie narzędzi pomiarowych z zagranicy 649

OBWIESZCZENIE

323 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 26 listopada 1966 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych 650

319

UCHWAŁA Nr 359 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 listopada 1966 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony Pracownik Handlu”.

W celu uznania zasług za wieloletnią i ofiarną pracę w handlu uspołecznionym Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się odznakę „Zasłużony Pracownik Handlu”, zwaną dalej „odznaką”.

§ 2. Odznaka może, być nadawana osobom zatrudnionym w przedsiębiorstwach (spółdzielniach) i innych jednostkach organizacyjnych uspołecznionego handlu wewnętrznego oraz w organach administracji państwowej handlu wewnętrznego, wyróżniającym się szczególnie sumiennym wykonywaniem swoich obowiązków w pracy zawodowej i społecznej lub wykazującym szczególną dbałość o mienie społeczne oraz odznaczającym się wysokim poziomem moralnym.

§ 3. Osoby wyróżnione odznaką i posiadające wymagane warunki na równi z innymi pracownikami korzystają z pierwszeństwa w przedstawianiu do orderów i odznaczeń państwowych.

§ 4. 1. Odznakę nadaje Minister Handlu Wewnętrznego.

2. Osobom zatrudnionym w jednostkach organizacyjnych nadzorowanych przez innych ministrów niż Minister Handlu Wewnętrznego odznakę nadaje Minister Handlu Wewnętrznego na wniosek właściwego ministra.

3. Osobom zatrudnionym w jednostkach spółdzielczych odznakę nadaje Minister Handlu Wewnętrznego na wniosek właściwego centralnego związku spółdzielczego.

§ 5. 1. Pozbawienie odznaki następuje w razie utraty przez wyróżnionego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na mocy prawomocnego wyroku sądowego.

2. Minister Handlu Wewnętrznego może pozbawić odznaki w razie stwierdzenia, że nadanie odznaki nastąpiło wskutek wprowadzenia w błąd lub że osoba wyróżniona stała się niegodna posiadania odznaki.

§ 6. Szczegółowe przepisy określające opis i wzór odznaki, zasady i tryb nadawania i wręczania oraz sposób jej noszenia ustali Minister Handlu Wewnętrznego w drodze zarządzenia wydanego po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości.

§ 7. Koszty związane z nadawaniem odznaki będą pokrywane ze środków budżetu Ministra Handlu Wewnętrznego.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

320

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 26 listopada 1966 r.

w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa w Resortowej Komisji Arbitrażowej przy Ministrze Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1961 r. Nr 37, poz. 195) oraz § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych (Dz. U. Nr 35, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa w Resortowej Komisji Arbitrażowej, działającej na podstawie rozporządzenia Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 16 maja 1956 r. w sprawie ustanowienia arbitrażu resortowego (Dz. U. Nr 14, poz. 75) oraz rozporządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 11 maja 1954 r. w sprawie ustanowienia arbitrażu resortowego (Dz. U. Nr 23,

poz. 86), ustanawia się następującą tabelę stanowisk i wynagrodzeń:

Lp.	Stanowisko	Grupa uposażenia zasadniczego	Stawka dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji w zł
1	Przewodniczący	IC — IA	1100, 1250, 1400, 1600, 1800, 2000, 2200, 2400, 2600, 2800, 3000,
2	Zastępca przewodniczącego	IC — IA	800, 900, 1050, 1200, 1350, 1500, 1650, 1800, 1950, 2100,
3	Arbiter resortowy	V — IA	—
4	Asesor arbitrażu	VI	—
5	Aplikant	VIII — VII	—

2. Uposażenie zasadnicze wynosi miesięcznie:

Grupa uposażenia zasadniczego	Stawka uposażenia miesięcznego w zł
IA	5.000
IB	4.600
IC	4.200
II	3.800
III	3.400
IV	3.000
V	2.700
VI	2.200
VII	1.800
VIII	1.550

§ 2. 1. Przewodniczący i zastępca przewodniczącego Resortowej Komisji Arbitrażowej powinni mieć kwalifikacje sędziowskie i 10 lat praktyki zawodowej, arbitrzy resortowi — wyższe wykształcenie prawnicze, przy czym zaliczenie do grup uposażenia zasadniczego IC — IA wymaga ponadto co najmniej 10 lat praktyki zawodowej, do II grupy uposażenia zasadniczego 7 lat praktyki zawodowej, do III—V grupy uposażenia zasadniczego 4 lata praktyki zawodowej; asesor arbitrażu powinien mieć wyższe wykształcenie prawnicze i co najmniej 2 lata praktyki zawodowej, aplikant — wyższe wykształcenie prawnicze.

2. Przez praktykę zawodową określoną w ust. 1 rozumie się pracę w komisjach arbitrażowych lub pracę w administracji państwowej albo gospodarczej na stanowiskach, które dają rękojmię nabycia należytej znajomości zasad i przepisów obowiązujących w gospodarce narodowej.

3. Z dziesięciu lat praktyki wymaganej dla stanowiska arbitra w grupach uposażenia IC — IA co najmniej 5 lat powinno przypadać na pracę na stanowisku arbitra resortowego lub na stanowiskach kierowniczych w administracji państwowej albo gospodarczej.

§ 3. 1. Na stanowisko arbitra resortowego i asesora arbitrażu może być mianowana osoba, która ukończyła 24 lata życia i złożyła egzamin na arbitra.

2. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych określi zakres egzaminu na arbitra resortowego, skład komisji egzaminacyjnej oraz postępowanie komisji egzaminacyjnej.

3. Wymaganiami złożenia egzaminu na arbitra resortowe-

go nie stosuje się do osób, które przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia pełniły funkcję arbitra resortowego, o ile posiadają kwalifikacje określone w § 2.

§ 4. Grupę uposażenia zasadniczego przyznaje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na wniosek Przewodniczącego Resortowej Komisji Arbitrażowej.

§ 5. 1. Pracownik orzecznictwa uzyskujący stopień naukowy może otrzymać od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dacie, uzyskania stopnia naukowego grupę uposażenia zasadniczego bezpośrednio wyższą od posiadanej, nie wyższą jednak od najwyższej grupy przewidzianej dla zajmowanego przez niego stanowiska.

2. Asesor arbitrażu może otrzymać po roku pracy na stanowisku asesora uposażenie zasadnicze ze zwwyżką 10%.

§ 6. 1. Pracownik orzecznictwa może otrzymać wyższą grupę uposażenia zasadniczego tylko w drodze awansu.

2. Pracownik orzecznictwa może awansować w obrębie danego stanowiska nie częściej niż co dwa lata. Jako terminy awansowe ustala się dzień 1 stycznia i 22 lipca ze zmianą wynagrodzenia od 1 sierpnia.

3. Przy awansowaniu pracowników orzecznictwa przyznaje się bezpośrednio wyższą grupę uposażenia zasadniczego.

4. Przepisy ust. 1, 2 i 3 nie dotyczą wypadków przewidzianych w § 5 oraz powołania pracownika orzecznictwa na wyższe stanowisko.

§ 7. 1. Arbitrom resortowym pobierającym wynagrodzenie według grup IC — IA uposażenia zasadniczego przysługuje dodatek specjalny według następujących stawek: 650 zł, 900 zł, 1200 zł, 1500 zł miesięcznie; dodatek ten nie przysługuje pracownikom pobierającym dodatek specjalny z tytułu pełnienia funkcji.

2. Wysokość dodatku specjalnego ustala Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na wniosek Przewodniczącego Resortowej Komisji Arbitrażowej.

3. Dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, oraz dodatek specjalny z tytułu pełnienia funkcji, o którym mowa w § 1 ust. 1, nie podlega podatkowi od wynagrodzeń.

4. W okresie pobierania dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji nie przysługują pracownikowi żadne inne dodatki, z wyjątkiem dodatku za wysługę lat.

§ 8. 1. Pracownik orzecznictwa może awansować w zakresie dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji na zasadach i w terminach określonych dla organów naczelnicy administracji państwowej.

2. Do pobierania dodatków specjalnych z tytułu pełnienia funkcji stosuje się odpowiednio przepisy § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz. U. Nr 29, poz. 185).

3. Ustalenie liczby etatów stanowisk, wymienionych w tabeli zamieszczonej w § 1 ust. 1, dla których mogą być przyznane dwie najwyższe stawki dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji, przewidziane dla tych stanowisk, następuje w trybie określonym w § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. wymienionego w ust. 2.

§ 9. W razie przeniesienia pracownika orzecznictwa wymienionego w § 1 na stanowisko, do którego przywiązane jest uposażenie zasadnicze niższe od uposażenia zasadniczego pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych może zezwolić na zachowanie przez pracownika orzecznictwa uposażenia zasadniczego w dotychczasowej wysokości.

§ 10. 1. Pracownikom orzecznictwa zajmującym stanowiska określone w § 1 ust. 1 lp. 1—4 przysługuje dodatek za wysługę lat.

2. Dodatek za wysługę lat wynosi miesięcznie 250 zł po pierwszych trzech latach wysługi w dziale orzecznictwa Resortowej Komisji Arbitrażowej i po 150 zł miesięcznie

za każde następne 3 lata. Dodatek ten nie może przekraczać kwoty 700 zł.

3. Dodatek za usługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i płatny jest miesięcznie z góry począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki dodatku.

4. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych może na wniosek Przewodniczącego Resortowej Komisji Arbitrażowej zaliczyć pracownikowi orzecznictwa do usługi lat okres innej służby (wykonywania zawodu) na stanowiskach w organach wymiaru sprawiedliwości, administracji państwowej lub gospodarczej, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

§ 11. 1. Tworzy się fundusz nagród dla pracowników orzecznictwa Resortowej Komisji Arbitrażowej w wysokości 4% planowanego osobowego funduszu płac tych pracowników. Oszczędności w osobowym funduszu płac nie mogą być przeznaczone na wypłatę nagród.

2. Suma nagród indywidualnych przyznanych pracownikowi w danym roku kalendarzowym nie może przekroczyć 15% jego rocznego uposażenia zasadniczego.

3. Poza nagrodami przewidzianymi w ust. 2 nie mogą być przyznawane nagrody z innych tytułów; nie dotyczy to nagród państwowych, za udział w konkursach, za osiągnięcia racjonalizatorskie i za projekty wynalazcze.

§ 12. 1. Dla pracowników objętych regulacją płac aktualnie pobierany przejściowy dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), ulega z dniem 1 października 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki wynagrodzenia netto, uzyskanej w wyniku regulacji, nie wyższą jednak od dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę wynagrodzenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów wynagrodzenia (uposażenia zasadniczego oraz dodatków do tego uposażenia).

3. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część do-

datku, po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 i 2, wypłaca się do dnia 31 grudnia 1966 r.

4. Począwszy od dnia 1 stycznia 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku na każde półrocze począwszy od I półrocza 1967 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza ze średniomiesięcznym zarobkiem netto z okresu bazowego, tj. od dnia 1 września 1964 r. do dnia 31 sierpnia 1965 r., powiększonym o kwotę podwyżki wynagrodzenia netto w dniu 1 września 1966 r. (ust. 2).

6. Wzrost zarobku w stosunku do powiększonego zgodnie z ust. 5 zarobku bazowego powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu niezależnie od obliczeń półrocznych dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym zarządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239).

§ 13. Traci moc zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 sierpnia 1959 r. w sprawie ustalenia uposażenia i kwalifikacji pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa w Resortowej Komisji Arbitrażowej przy Ministrze Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 87, poz. 459, z 1964 r. Nr 2, poz. 7 i z 1965 r. Nr 8, poz. 27).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1966 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
M. Olewiński

321

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 30 listopada 1966 r.

w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać zdatne do lotów śmigłowce i ich części.

Na podstawie art. 20 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się „Przepisy zdatności cywilnego sprzętu lotniczego — Śmigłowce”, określające warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać zdatne do lotów śmigłowce i ich części.

2. Przepisy określone w ust. 1 wydane są w oddzielnym wydaniu książkowym przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Minister Komunikacji: P. Lewiński

322

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU JAKOŚCI I MIAR

z dnia 2 grudnia 1966 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania zezwoleń na sprowadzanie narzędzi pomiarowych z zagranicy.

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia dotyczą narzędzi pomiarowych podlegających obowiązkowi legalizacji.

§ 2. 1. Sprowadzenie z zagranicy narzędzi pomiarowych wymaga zezwolenia Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”.

2. Obowiązek uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy narzędzi pomiarowych przeznaczonych